

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 727/2007

av den 26 juni 2007

om ändring av bilagorna I, III, VII och X till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati ⁽¹⁾, särskilt artikel 6a.2 och artikel 23, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EG) nr 999/2001 innehåller bestämmelser om övervakning av transmissibel spongiform encefalopati (TSE) hos nötkreatur, får och getter och om utrotningsåtgärder efter det att TSE har bekräftats hos får och getter.
- (2) I oktober 2005 antog Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EFSA) ett yttrande om klassificering av atypiska TSE-fall hos små idisslare. EFSA konstaterar i yttrandet att det är möjligt att fastställa en operationell definition för atypisk skrapie och tillhandahåller faktorer för klassificering av skrapiefall. EFSA rekommenderar dessutom att övervakningsprogram, inklusive tester och provtagning, används för att kunna påvisa alla former av TSE-sjukdomar hos små idisslare.
- (3) Det verkar därför vara lämpligt att införa definitioner för TSE hos små idisslare, fall av skrapie, fall av klassisk skrapie och fall av atypisk skrapie.
- (4) När ett djur som slaktats för att användas som livsmedel snabbtestats positivt enligt de gällande reglerna, framför allt bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001, skall, förutom den positivt testade slaktkroppen, åtminstone den slaktkropp som omedelbart föregick den och de två slaktkroppar som omedelbart följde den på samma slaktband destrueras.

(5) Kravet på en fullständig destruering av de tre slaktkroppar som är omedelbart före och efter den positivt testade slaktkroppen på samma slaktband är oproportionerligt i förhållande till risken. Slaktkropparna bör endast destrueras om resultatet av ett snabbtest efter undersökning med referensmetoderna bekräftats vara positivt eller vara sådant att det inte går att dra några säkra slutsatser.

(6) Efter att bovin spongiform encefalopati (BSE) hos en get hade påvisats 2005 och tre ovanliga fall av TSE hos får där BSE inte kunde uteslutas, utökades övervakningsprogrammen för får och getter genom förordning (EG) nr 999/2001, i dess lydelse enligt kommissionens förordningar (EG) nr 214/2005 ⁽²⁾ och (EG) nr 1041/2006 ⁽³⁾. Dessa övervakningssystem bör ses över mot bakgrund av resultaten av två års intensifierad testning som inte har lett till att ytterligare fall av BSE hos får eller getter har påvisats. För att man skall kunna säkerställa att programmen tillämpas effektivt bör de reviderade övervakningskraven gälla från och med den 1 juli 2007.

(7) Programmen för övervakning av får och getter bör bedömas och ses över mot bakgrund av nya vetenskapliga uppgifter.

(8) Med tanke på resultaten från den utökade övervakningen av får och getter verkar den gällande stränga policyn för utslaktning av och återinsättning i TSE-smittade besättningar vara oproportionerlig. Dessutom hindrar flera problem, särskilt i fråga om återinsättning i smittade besättningar, den effektiva tillämpningen av åtgärder efter det att TSE har påvisats i en besättning.

(9) Den 8 mars 2007 yttrade sig EFSA om vissa aspekter av risken för TSE-sjukdomar hos får och getter. Myndigheten anser att det inte finns bevis för ett epidemiologiskt eller molekylärt samband mellan klassisk och/eller atypisk skrapie och TSE hos människor och att BSE-smittämnet är det enda TSE-smittämne som identifierats som zoonotiskt. Myndigheten anser vidare att de existerande särskiljande tester som enligt EU-lagstiftningen skall användas för att skilja mellan skrapie och BSE är tillförlitliga när det gäller differentiering mellan BSE och klassisk och atypisk skrapie.

⁽¹⁾ EGT L 147, 31.5.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1923/2006 (EUT L 404, 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 37, 10.2.2005, s. 9.

⁽³⁾ EUT L 187, 8.7.2006, s. 10.

- (10) Det finns även andra faktorer som bekräftar behovet av att ompröva åtgärderna för att utrota TSE hos små idisslare, t.ex. avsaknaden av vetenskapliga evidens som tyder på att skrapie kan överföras till människa, uteslutandet av BSE hos fall av TSE hos små idisslare samt att fall av atypisk TSE påvisats med begränsad infektionsspridning inom en besättning och att även atypisk TSE uppträder hos får med genotyper som betraktas som resistent mot BSE och klassisk skrapie.
- (11) Det är allmänt känt att får- och getsektorns struktur varierar starkt inom gemenskapen och medlemsstaterna bör därför kunna tillämpa alternativa policier under förutsättning att det har fastställts harmoniserade regler.
- (12) I kommissionens TSE-färdplan, som antogs den 15 juli 2005, är ett av de strategiska målen att se över utrotningssåtgärderna för får och getter med hänsyn till de nya diagnostikverktyg som finns tillgängliga samtidigt som den nuvarande nivån på konsumentskyddet säkerställs.
- (13) Den 13 juli 2006 yttrade sig EFSA om avelsprogrammen för TSE-resistens hos får. EFSA konstaterar att avelsprogrammen gör fårpopulationerna motståndskraftigare mot de kända TSE-sjukdomarna och därigenom förbättrar både djurhälsan och konsumentskyddet. EFSA utfärdade även rekommendationer om genotypbestämning av prionproteinet.
- (14) Enligt artikel 6a i förordning (EG) nr 999/2001 får medlemsstaterna införa avelsprogram för att selektera för resistens mot TSE i sina fårbesättningar. Det är nödvändigt att införa harmoniserade minimikrav för dessa avelsprogram.
- (15) Förordning (EG) nr 999/2001 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (16) Kommissionens beslut 2003/100/EG av den 13 februari 2003 om fastställande av minimikrav för inrättandet av avelsprogram för resistens mot transmissibel spongiform encefalopati hos får ⁽¹⁾ är inte längre relevant eftersom bestämmelserna i det nu ersätts av bestämmelserna i denna förordning. För tydlighetens skull och för att undvika ett oklart rättsläge bör det beslutet upphävas.
- (17) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I, III, VII och X till förordning (EG) nr 999/2001 skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Beslut 2003/100/EG skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Punkt 2 b i bilagan till denna förordning skall tillämpas från och med den 1 juli 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 juni 2007.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 41, 14.2.2003, s. 41.

BILAGA

Bilagorna I, III, VII och X till förordning (EG) nr 999/2001 skall ändras på följande sätt:

1. Punkt 2 i bilaga I skall ersättas med följande:

”2. I denna förordning avses med

- a) *inhemskt fall av BSE*: fall av bovin spongiform encefalopati för vilket det inte klart har fastställts att det är ett direkt resultat av en infektion före importen som levande djur,
- b) *urskiljbar fettvävnad*: inre eller yttre kroppsfett som avlägsnats under slakt och styckning, särskilt färskt fett från hjärta, bukhinna och njurar hos nötkreatur, samt fett som härstammar från styckningslokaler,
- c) *kohort*: en grupp av nötkreatur som omfattar både
 - i) djur som är födda i samma besättning som det smittade nötkreaturet tolv månader före eller efter födseln av detta smittade nötkreatur, och
 - ii) djur som vid någon tidpunkt under det första levnadsåret har fötts upp tillsammans med det sjuka nötkreaturet under dess första levnadsår,
- d) *indexfall*: det första djuret med bekräftad TSE-infektion på en anläggning eller i en epidemiologiskt definierad grupp,
- e) *TSE hos små idisslare*: ett fall av transmissibel spongiform encefalopati som påvisats hos får eller get efter en kontrollundersökning för abnormt PrP-protein,
- f) *fall av skrapie*: ett bekräftat fall av transmissibel spongiform encefalopati hos får eller get där BSE-diagnos uteslutits enligt de kriterier som fastställs i gemenskapens referenslaboratoriums tekniska handbok om karakterisering av TSE-stam hos små idisslare (*),
- g) *fall av klassisk skrapie*: ett bekräftat fall av skrapie som klassificerats som klassisk enligt de kriterier som fastställs i gemenskapens referenslaboratoriums tekniska handbok om karakterisering av TSE-stam hos små idisslare,
- h) *fall av atypisk skrapie*: ett bekräftat fall av skrapie som kan avgränsas från klassisk skrapie enligt de kriterier som fastställs i gemenskapens referenslaboratoriums tekniska handbok om karakterisering av TSE-stam hos små idisslare.

(*) <http://www.defra.gov.uk/corporate/vla/science/science-tse-ri-confirm.htm>”

2. Kapitel A i bilaga III skall ändras på följande sätt:

a) Punkterna 6.4 och 6.5 i del I skall ersättas med följande:

”6.4 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos djur som snabbtestats positivt eller om det inte går att dra några säkra slutsatser skall bortskaffas i enlighet med artikel 4.2 a och b i förordning (EG) nr 1774/2002, utom material som behålls i samband med den registrering som föreskrivs i kapitel B avsnitt III.

6.5 När ett djur som slaktats för att användas som livsmedel snabbtestats positivt eller om det inte går att dra några säkra slutsatser, skall åtminstone den slaktkropp som omedelbart föregick den positivt testade slaktkroppen och de två slaktkroppar som omedelbart följde den på samma slaktband destrueras i enlighet med punkt 6.4. Genom avvikelse från det som sagts i det föregående får medlemsstaterna besluta att destruera de ovannämnda slaktkropparna endast om resultatet av snabbtestet efter de kontrollundersökningar som avses i kapitel C punkt 3.1 b i bilaga X bekräftats vara positivt eller sådant att det inte går att dra några säkra slutsatser.”

b) Del II skall ersättas med följande:

”II. ÖVERVAKNING AV FÅR OCH GETTER

1. **Allmänt**

Övervakning av får och getter skall genomföras med de laboratoriemetoder som fastställs i kapitel C punkt 3.2 b i bilaga X.

2. **Övervakning av får och getter som slaktats för att användas som livsmedel**

a) I medlemsstater där populationen tackor och betäckta tacklamm uppgår till över 750 000 djur skall det årligen tas stickprover enligt urvalsreglerna i punkt 4 på minst 10 000 får som slaktats för att användas som livsmedel.

b) I medlemsstater där populationen getter som redan fått killingar och betäckta getter uppgår till över 750 000 djur skall det årligen tas stickprover enligt urvalsreglerna i punkt 4 på minst 10 000 getter som slaktats för att användas som livsmedel.

c) Om en medlemsstat har svårt att samla in ett tillräckligt antal friska slaktade får eller getter för att nå den fastställda minsta urvalsstorleken i a och b, kan den välja att ersätta högst 50 % av den minsta urvalsstorleken genom att testa döda får och getter äldre än 18 månader i förhållandet ett till ett och utöver den minsta urvalsstorlek som anges i punkt 3. Därutöver kan medlemsstaten välja att ersätta högst 10 % av den minsta urvalsstorleken genom att testa får och getter äldre än 18 månader som avlivats inom ramen för en kampanj för sjukdomsutrotning i förhållandet ett till ett.

3. **Övervakning av får och getter som inte slaktats för att användas som livsmedel**

Med tillämpning av provtagningsreglerna i punkt 4 och de minsta urvalsstorlekar som föreskrivs i tabellerna A och B skall medlemsstaterna ta prover på får och getter som har dött eller avlivats men som inte har

— avlivats i samband med en kampanj för sjukdomsutrotning, eller

— slaktats för att användas som livsmedel.

Tabell A

Population av tackor och betäckta tacklamm i medlemsstaten	Minsta urvalsstorlek döda får ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
100 000–750 000	1 500
40 000–100 000	100 % upp till 500
< 40 000	100 % upp till 100

⁽¹⁾ De minsta urvalsstorlekarna har fastställts så att man har tagit hänsyn till fårpopulationernas storlek i de enskilda medlemsstaterna, så att de skall vara uppnåeliga mål.

Tabell B

Population av getter som redan fått killingar och getter som parat sig i medlemsstaten	Minsta urvalsstorlek döda getter ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
250 000–750 000	1 500
40 000–250 000	100 % upp till 500
< 40 000	100 % upp till 100

⁽¹⁾ De minsta urvalsstorlekarna har fastställts så att man har tagit hänsyn till gettpopulationernas storlek i de enskilda medlemsstaterna, så att de skall vara uppnåeliga mål.

4. Urvalsregler för de djur som avses i punkterna 2 och 3

Djuren skall vara äldre än 18 månader eller ha mer än två permanenta framtänder som kommit fram genom tandkötet.

Djurens ålder skall uppskattas utifrån tandbildning, uppenbara mognadstecken eller andra tillförlitliga upplysningar.

Urvalet skall utformas så att man undviker överrepresentation av någon grupp med avseende på ursprung, ålder, ras, uppfödningsslag eller andra utmärkande drag.

De prover som tas skall vara representativa för varje region och säsong. Flerfaldig provtagning i samma besättning skall om möjligt undvikas. Medlemsstaterna skall inrikta sina övervakningsprogram på att om möjligt TSE-testa samtliga officiellt registrerade anläggningar med fler än 100 djur där det aldrig har påvisats några fall av TSE under på varandra följande provtagningsår.

Medlemsstaten skall inrätta ett system för riktade eller andra kontroller så att djur inte undantas från provtagning.

Medlemsstaterna får dock besluta att undanta avlägsna områden med låg djurtäthet, där ingen insamling av döda djur anordnas, från provtagningen. Medlemsstater som tillämpar detta undantag skall underrätta kommissionen om detta och lämna in en förteckning över de avlägsna områden som omfattas av undantaget. Undantaget får inte omfatta mer än 10 % av får- och getpopulationen i den berörda medlemsstaten.

5. Övervakning av smittade besättningar

Djur som är äldre än 18 månader eller som har mer än två permanenta framtänder som kommit fram genom tandkötet och har avlivats för att destrueras enligt punkt 2.3 b i eller ii eller punkt 5 a i bilaga VII, skall testas på grundval av ett enkelt slumpmässigt urval enligt den urvalsstorlek som anges i följande tabell.

Antal djur i hjorden eller besättningen som är äldre än 18 månader eller som har mer än två permanenta framtänder som kommit fram genom tandkötet och som har avlivats för att destrueras	Minsta urvalsstorlek
70 eller färre	Alla lämpliga djur
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 eller fler	150

6. Övervakning av andra djur

Utöver de övervakningsprogram som fastställs i punkterna 2, 3 och 4 får medlemsstaterna besluta att på frivillig väg genomföra övervakning av andra djur, särskilt

- djur som används för mejeriproduktion,
- djur som kommer från länder med inhemska fall av TSE,
- djur som har ätit foder som kan ha varit smittat,
- djur som fötts av eller som härstammar från TSE-smittade moderdjur.

7. Åtgärder efter testning av får och getter

- 7.1 När ett får eller en get som slaktats för att användas som livsmedel valts ut för TSE-testning enligt punkt 2, får kontrollmärkningen enligt avsnitt I kapitel III i bilaga I till förordning (EG) nr 854/2004 inte göras på slaktkroppen av detta djur förrän ett negativt resultat av snabbtestet har erhållits.
- 7.2 Medlemsstaterna får göra undantag från bestämmelserna i punkt 7.1 om det finns ett system i slakteriet som godkänts av den behöriga myndigheten och som säkerställer att alla delar av ett djur kan spåras och att inga delar av undersökta djur som försetts med kontrollmärkningen lämnar slakteriet innan ett negativt resultat av snabbtestet har erhållits.
- 7.3 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos det djur som testats skall behållas under officiell övervakning till dess att ett negativt resultat av snabbtestet har erhållits, utom när det gäller biprodukter av djur som bortscaffas direkt i enlighet med artikel 4.2 a, b eller e i förordning (EG) nr 1774/2002.
- 7.4 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos de djur hos vilka snabbtestet gett ett positivt resultat skall bortscaffas i enlighet med artikel 4.2 a, b eller e i förordning (EG) nr 1774/2002, utom material som behålls i samband med den registrering som föreskrivs i kapitel B del III i denna bilaga.

8. Genotypning

- 8.1 Prionproteinet för kodonerna 136, 154 och 171 skall genotypbestämmas för varje positivt fall av TSE hos får. Fall av TSE hos får med genotyper som kodar för alanin på båda allelerna vid kodon 136, arginin på båda allelerna vid kodon 154 och arginin på båda allelerna vid kodon 171 skall omedelbart rapporteras till kommissionen. Om det positiva TSE-fallet är ett fall av atypisk scrapie skall prionproteinet för kodon 141 genotypbestämmas.
- 8.2 Utöver de djur som genotypats enligt punkt 8.1 skall prionproteinet för kodonerna 136, 141, 154 och 171 genotypbestämmas hos ett minimistickprov av får. I medlemsstater med en fårpopulation på mer än 750 000 vuxna djur skall detta urval uppgå till minst 600 djur. I övriga medlemsstater skall urvalet uppgå till minst 100 djur. Stickprovet kan väljas från djur som slaktats för att användas som livsmedel, från självdöda djur eller från levande djur. De prover som tas bör vara representativa för hela fårpopulationen."

3. Bilaga VII skall ersättas med följande:

"BILAGA VII

UTROTNING AV TRANSMISSIBEL SPONGIFORM ENCEFALOPATI

KAPITEL A

Åtgärder vid bekräftad förekomst av TSE

1. Genom den undersökning som avses i artikel 13.1 b skall följande identifieras:
 - a) När det gäller nötkreatur:
 - Alla övriga idisslare på den anläggning där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma.
 - När sjukdom har bekräftats hos ett hondjur, all dess avkomma som har fötts under de två år som föregått sjukdomens kliniska utbrott och under två år efter detsamma.

- Alla djur i den kohort som det djur vars sjukdom har bekräftats tillhör.
- Sjukdomens möjliga ursprung.
- Övriga djur på den anläggning där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma eller på andra anläggningar som kan ha smittats av TSE-smittämnet eller som har fått samma foder eller utsatts för samma smittkälla.
- Förflyttning av foder eller av annat material som kan vara smittat, eller varje annan form av överföring som kan ha gjort att TSE-smittämnet överförts till eller från anläggningen i fråga.

b) När det gäller får och getter:

- Alla andra idisslare än får och getter på den anläggning där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma.
- I den mån det går att identifiera föräldrarna till, och när det gäller hondjur, samtliga embryon och ägg och den senaste avkomman från det hondjur vars sjukdom har bekräftats.
- Alla andra får och getter på den anläggning där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma, utöver sådana som avses i den andra strecksatsen.
- Sjukdomens möjliga ursprung och övriga anläggningar där det finns djur, embryon eller ägg som kan ha smittats av TSE-smittämnet eller som har fått samma foder eller utsatts för samma smittkälla.
- Förflyttning av foder eller annat material som kan vara smittat, eller varje annan form av överföring som kan ha gjort att TSE-smittämnet överförts till eller från anläggningen i fråga.

2. Åtgärderna i artikel 13.1 c skall minst inbegripa följande:

2.1 När BSE bekräftas hos nötkreatur skall de nötkreatur som har identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 a andra och tredje strecksatserna avlivas och destrueras fullständigt. Medlemsstaten får dock besluta att

- inte avliva och destruera djur i den kohort som avses i punkt 1 a tredje strecksatsen om bevis har framlagts för att dessa djur inte haft tillgång till samma foder som det sjuka djuret,
- skjuta upp avlivning och destruktion av djuren i den kohort som avses i punkt 1 a tredje strecksatsen till slutet av deras produktiva liv, under förutsättning att de består av tjurar som kontinuerligt hålls vid en tjurstation och det kan garanteras att de destrueras fullständigt när de dör.

2.2 Vid ett misstänkt fall av TSE hos får eller get på en anläggning i en medlemsstat skall alla övriga får och getter på denna anläggning vara föremål för officiella restriktioner vad avser förflyttning i avvaktan på att resultaten av undersökningen blir tillgängliga. Om det kan styrkas att den anläggning där djuret befann sig när TSE misstänktes förmodligen inte är den anläggning där djuret kan ha exponerats för TSE, får den behöriga myndigheten beroende på den tillgängliga epidemiologiska informationen besluta att övriga anläggningar eller endast den anläggning där exponeringen förekom skall ställas under officiell övervakning.

2.3 När TSE bekräftas hos får eller get:

- a) Om BSE inte kan uteslutas efter resultaten från ett ringtest som genomförts enligt förfarandet i kapitel C punkt 3.2 c i bilaga X skall alla djur, embryon och ägg som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra–femte strecksatserna avlivas och destrueras fullständigt.
- b) Om BSE kan uteslutas enligt förfarandet i kapitel C punkt 3.2 c i bilaga X skall åtgärderna i antingen i, ii eller iii nedan vidtas i enlighet med den behöriga myndighetens beslut:
 - i) Alla djur, embryon och ägg som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra och tredje strecksatserna skall avlivas och destrueras fullständigt. Villkoren i punkt 3 skall gälla för anläggningen.

- ii) Alla djur, embryon och ägg som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra och tredje strecksatserna skall avlivas och destrueras fullständigt, med undantag för

- avelsbaggar av genotyp ARR/ARR,
- avelstackor som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel, och, om dessa avelstackor är dräktiga vid undersökningen, de lamm som sedan föds, om deras genotyp uppfyller kraven i detta stycke,
- får som har minst en ARR-allel och som uteslutande är avsedda för slakt,
- får och getter som är yngre än tre månader och som endast är avsedda för slakt, om den behöriga myndigheten fattar beslut om detta.

Villkoren i punkt 3 skall gälla för anläggningen.

- iii) En medlemsstat får besluta att inte avliva eller destruera de djur som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra och tredje strecksatserna om det är svårt att få ersättningsfår av en känd genotyp eller när frekvensen av ARR-allelen inom rasen eller på anläggningen är låg, eller när det bedöms som nödvändigt för att undvika inavel, eller när det är motiverat med hänsyn till samtliga epidemiologiska faktorer. Villkoren i punkt 4 skall gälla för anläggningen.

- c) Medlemsstaten får genom avvikelse från åtgärderna i punkt b och endast om det bekräftade fallet av TSE på en anläggning är ett fall av atypisk skrapie besluta att tillämpa åtgärderna i punkt 5.

- d) Medlemsstaterna får besluta att

- i) ersätta den avlivning och fullständiga destruktion av samtliga djur som avses i b i med slakt för att användas som livsmedel,
- ii) ersätta den avlivning och fullständiga destruktion av de djur som avses i b ii med slakt för att användas som livsmedel,

förutsatt att

- djuren slaktas inom den berörda medlemsstatens territorium,
- alla djur som är äldre än 18 månader eller som har mer än två permanenta framtänder som kommit fram genom tandköttet och slaktas för att användas som livsmedel TSE-testas enligt laboratoriemetoderna i kapitel C punkt 3.2 b i bilaga X.

- e) Prionprotein hos högst 50 får som avlivats och destruerats eller slaktats för att användas som livsmedel i enlighet med b i och iii skall genotypbestämmas.

- 2.4 Om det smittade djuret har kommit från en annan anläggning, får medlemsstaterna, på grundval av bakgrunden till fallet, besluta att vidta utrotningsåtgärder på ursprungsanläggningen utöver eller i stället för på den anläggning där smittan bekräftats. Om fler än en besättning betar på samma mark får medlemsstaterna besluta att begränsa tillämpningen av dessa åtgärder till en enda besättning, grundat på ett motiverat hänsynstagande till samtliga epidemiologiska faktorer. Om fler än en besättning hålls på en och samma anläggning får medlemsstaterna besluta att åtgärderna bara skall tillämpas på den besättning där TSE har bekräftats, under förutsättning att det har kontrollerats att besättningarna har hållits isolerade från varandra och att det är osannolikt att smitta har spridits mellan besättningarna genom direkt eller indirekt kontakt.

3. Efter det att de åtgärder som avses i punkt 2.3 a och b i och ii vidtagits på en anläggning skall följande gälla:
- 3.1 Endast följande djur får tas in på anläggningen eller anläggningarna:
- Handjur av får av genotyp ARR/ARR.
 - Hondjur av får som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel.
 - Getter under förutsättning att
 - inga avelsfår av andra genotyper än de som avses i a och b finns på anläggningen,
 - en grundlig rengöring och desinfektion av alla djurstall på anläggningen har utförts efter det att besättningen har avvecklats.
- 3.2 Endast följande sperma och embryon från får får användas på anläggningen eller anläggningarna:
- Sperma från baggar av genotyp ARR/ARR.
 - Embryon som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel.
- 3.3 Förflyttning av djuren från anläggningen skall ske på följande villkor:
- Förflyttning av ARR/ARR-får från anläggningen begränsas inte på något sätt.
 - Får som är bärare av endast en ARR-allel får endast förflyttas från anläggningen för att sändas direkt till slakt för att användas som livsmedel eller för att destrueras. Dock gäller följande:
 - Tackor som har en ARR-allel och ingen VRQ-allel får förflyttas till andra anläggningar som ålagts restriktioner efter det att de åtgärder som avses i punkt 2.3 b ii eller punkt 4 har vidtagits.
 - Om den behöriga myndigheten fattar beslut om detta får lamm och killingar endast förflyttas till en annan anläggning för gödning före slakt. På destinationsanläggningen får det inte finnas andra får eller getter än sådana som göds före slakt, och inga levande får eller getter får sändas därifrån till andra anläggningar, utom för direkt slakt.
 - Getter får förflyttas under förutsättning att anläggningen är föremål för en intensifierad TSE-kontroll, som omfattar testning av alla getter som är äldre än 18 månader och
 - som har slaktats för att användas som livsmedel i slutet av sitt produktiva liv, eller
 - som har dött eller avlivats på anläggningen och uppfyller kriterierna i kapitel A del II punkt 3 i bilaga III.
 - Om medlemsstaten fattar beslut om detta får lamm och killingar som är yngre än tre månader förflyttas från anläggningen för att sändas direkt till slakt för att användas som livsmedel.
- 3.4 Begränsningarna enligt punkterna 3.1, 3.2 och 3.3 skall fortsätta att gälla för anläggningen under en period av två år efter
- det datum då alla får på anläggningen uppnått ARR/ARR-status, eller
 - det senaste datum då får eller getter hölls på anläggningen, eller
 - det datum då den intensifierade TSE-kontrollen enligt punkt 3.3 c påbörjades, eller

- d) det datum då alla avelsbaggar på anläggningen är av genotyp ARR/ARR och alla avelstackor är bärare av minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel, under förutsättning att följande djur som är äldre än 18 månader TSE-testas med negativt resultat under denna tvåårsperiod:
- Ett årligt urval får som slaktats för att användas som livsmedel i slutet av sitt produktiva liv enligt den urvalsstorlek som avses i tabellen i kapitel A del II punkt 5 i bilaga III.
 - Alla får som avses i kapitel A del II punkt 3 i bilaga III som har dött eller avlivats på anläggningen.
4. Efter det att de åtgärder som avses i punkt 2.3 b iii vidtagits på en anläggning skall följande gälla under en period av två avelsår efter att det senaste fallet av TSE påvisats:
- a) Alla får och getter på anläggningen skall identifieras.
 - b) Alla får och getter på anläggningen får endast förflyttas inom den berörda medlemsstatens territorium för att slaktas för att användas som livsmedel eller för att destrueras. Alla djur som är äldre än 18 månader som slaktats för att användas som livsmedel skall TSE-testas enligt laboratoriemetoderna i kapitel C punkt 3.2 b i bilaga X.
 - c) Den behöriga myndigheten skall se till att inga embryon och ägg sänds från anläggningen.
 - d) Endast sperma från baggar av genotyp ARR/ARR och embryon som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel får användas på anläggningen.
 - e) Alla får och getter som är äldre än 18 månader och som har dött eller avlivats på anläggningen skall TSE-testas.
 - f) Endast handjur av får av genotyp ARR/ARR och hondjur av får från anläggningar där det inte har påvisats några fall av TSE eller från besättningar som uppfyller villkoren i punkt 3.4 får tas in på anläggningen.
 - g) Endast getter från anläggningar där det inte har påvisats några fall av TSE eller från besättningar som uppfyller villkoren i punkt 3.4 får tas in på anläggningen.
 - h) För alla får och getter på anläggningen skall restriktioner för betning på samma mark gälla, och dessa skall fastställas av den behöriga myndigheten på grundval av ett motiverat hänsynstagande till samtliga epidemiologiska faktorer.
 - i) Genom undantag från b får lamm och killingar endast förflyttas till en annan anläggning inom samma medlemsstat för gödning före slakt, om den behöriga myndigheten fattar beslut om detta, under förutsättning att det på destinationsanläggningen inte finns andra får eller getter än sådana som göds före slakt, och att inga levande får eller getter sänds därifrån till andra anläggningar, utom för direkt slakt.
5. Efter det att det undantag som avses i punkt 2.3 c tillämpats skall följande åtgärder gälla:
- a) Antingen skall alla djur, embryon och ägg som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra och tredje strecksatserna avlivas och destrueras fullständigt. Medlemsstaterna får besluta att genotypbestämna prionproteinet hos får som har avlivats och destruerats.
 - b) Eller så skall följande åtgärder gälla under en period av två avelsår efter att det senaste fallet av TSE påvisats:
 - i) Alla får och getter på anläggningen skall identifieras.
 - ii) Under en tvåårsperiod skall anläggningen vara föremål för intensifierad TSE-kontroll, som omfattar testning av alla getter som är äldre än 18 månader och som slaktats för att användas som livsmedel samt alla får och getter som är äldre än 18 månader som har dött eller avlivats på anläggningen.
 - iii) Den behöriga myndigheten skall se till att inga levande får eller getter, embryon och ägg sänds från anläggningen till andra medlemsstater eller tredjeländer.

6. Medlemsstater som tillämpar åtgärderna i punkt 2.3 b iii eller undantagen i punkt 2.3 c och d skall meddela kommissionen villkoren och kriterierna för att bevilja dessa. Om fler fall av TSE påvisas i besättningar där undantag tillämpas skall villkoren för att medge sådana undantag bedömas på nytt.

KAPITEL B

Minimikrav för avelsprogram för resistens mot TSE hos får i enlighet med artikel 6A

DEL 1

Allmänna krav

1. Avelsprogrammet skall koncentreras på besättningar med högt avelsvärde.
2. En databas skall upprättas som skall innehålla minst följande upplysningar:
 - a) Uppgifter om identitet, ras och antal djur i alla besättningar som deltar i avelsprogrammet.
 - b) Identifiering av enskilda djur som provtas under avelsprogrammet.
 - c) Resultaten av eventuella genotypningar.
3. Ett system med enhetlig certifiering skall inrättas där genotypen hos varje djur som provtas i samband med avelsprogrammet certifieras genom hänvisning till dess individuella identifikationsnummer.
4. Ett system för identifiering av djur och prover, bearbetning av prover och presentation av resultat skall fastställas som minimerar risken för fel som orsakas av den mänskliga faktorn. Systemets effektivitet skall kontrolleras regelbundet genom stickprover.
5. Blod eller annan vävnad som samlats in för avelsprogrammet skall genotypas i laboratorier som har godkänts för deltagande i programmet.
6. Medlemsstatens behöriga myndighet får hjälpa avelsorganisationer med att inrätta genbanker för sperma, ägg och/eller embryon representativa för prionproteingentyper som sannolikt kommer att bli sällsynta till följd av avelsprogrammet.
7. Avelsprogram skall inrättas för varje ras med hänsyn till
 - a) olika allelers frekvens inom rasen,
 - b) hur ovanlig rasen är,
 - c) att inavel eller genetisk drift undviks.

DEL 2

Särskilda regler för de besättningar som deltar

1. Syftet med avelsprogrammet skall vara att öka frekvensen av ARR-allelen inom fårbesättningen samtidigt som prevalensen av de alleler som har visat sig bidra till mottaglighet för TSE minskas.
2. Minimikraven för de besättningar som deltar skall vara följande:
 - a) Samtliga djur i besättningen som skall genotypas skall identifieras individuellt på ett säkert sätt.
 - b) Samtliga baggar som är avsedda för avel inom besättningen skall genotypas innan de används för avel.
 - c) Alla handjur som bär på VRQ-allelen skall slaktas eller kastreras inom sex månader efter det att de har genotypbestämts. Djuret får inte lämna anläggningen utom för att slaktas.

- d) Hondjur som man vet bär på VRQ-allelen får inte lämna anläggningen utom för att slaktas.
 - e) Andra handjur, inbegripet spermadonatorer för artificiell insemination, än de som certifierats enligt avelsprogrammet får inte användas för avel inom besättningen.
3. Medlemsstaterna får bevilja undantag från kraven i punkt 2 c och d för att skydda raser och produktionsegenskaper.
 4. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om undantag som beviljats enligt punkt 3 och om de tillämpade kriterierna.

DEL 3

Ramverk för erkännande av fårbesättnings status som TSE-resistenta

1. Ramverket skall ge fårbesättningar status som TSE-resistenta om de på grund av att de deltagit i avelsprogrammet i artikel 6a uppfyller vissa kriterier i programmet.

Detta erkännande skall vara indelat i minst två nivåer:

- a) Nivå I-besättningar skall helt och hållet utgöras av får med genotyp ARR/ARR.
- b) Nivå II-besättningar skall utgöras av besättningar vars avkomma utan undantag är fallen efter baggar med genotyp ARR/ARR.

Medlemsstaterna får besluta att fastställa ytterligare nivåer för att följa nationella bestämmelser.

2. Regelbundna stickprover av får från TSE-resistenta besättningar skall tas
 - a) på anläggningen eller på slakteriet för att verifiera deras genotyp,
 - b) vad gäller nivå I-besättningar, på slakteriet på djur som är äldre än 18 månader för TSE-testning i enlighet med bilaga III.

DEL 4

Rapporter som medlemsstaterna skall lämna till kommissionen

Medlemsstater som inför nationella avelsprogram för att selektera för resistens mot TSE hos sina fårpopulationer skall anmäla kraven för dessa program till kommissionen och lägga fram en årlig lägesrapport. Rapporten för varje kalenderår skall läggas fram senast den 31 mars påföljande år."

4. Kapitel C i bilaga X skall ändras på följande sätt:
 - a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

"1. Provtagning

Alla prover för undersökning av förekomst av TSE skall tas enligt de metoder och protokoll som fastställs i den senaste utgåvan av OIE:s *Manual for diagnostic tests and vaccines for terrestrial animals* (nedan kallad "handboken"). Därutöver, eller om det inte finns några OIE-metoder och protokoll, skall den behöriga myndigheten för att säkerställa ett tillräckligt omfattande material se till att provtagningsmetoder och protokoll används i enlighet med riktlinjerna från gemenskapens referenslaboratorium. Den behöriga myndigheten skall särskilt samla in den vävnad som enligt tillgängliga vetenskapliga utlåtanden och riktlinjerna från gemenskapens referenslaboratorium är relevant, för att säkerställa att alla kända stammar av TSE hos små idisslare påvisas och skall förvara åtminstone hälften av de insamlade vävnaderna kyllda men inte frysta till dess att negativt resultat av snabbtestet erhållits. Om resultatet är positivt eller om det inte går att dra några säkra slutsatser skall de resterande vävnaderna hanteras enligt riktlinjerna från gemenskapens referenslaboratorium.

Proverna skall märkas korrekt så att de djur som provtagits kan identifieras."

b) Punkt 3.2 b skall ersättas med följande:

”b) Övervakning av TSE

Prover från får och getter som sänds in för laboratorieundersökning enligt bestämmelserna i kapitel A del II i bilaga III (Övervakning av får och getter) skall undersökas genom snabbtest enligt de metoder och protokoll som enligt tillgängliga vetenskapliga utlåtanden och riktlinjerna från gemenskapens referenslaboratorium är relevanta, för att säkerställa att alla kända stammar av TSE påvisas.

Om det inte går att dra några säkra slutsatser av resultatet av snabbtestet eller om testet är positivt skall provtagen vävnad omedelbart sändas till ett officiellt laboratorium för kontrollundersökning genom immunocytokemi, immunoblotting eller påvisande av karakteristiska fibriller genom elektronmikroskopi enligt a. Om resultatet av kontrollundersökningen är negativt eller om det inte går att dra några säkra slutsatser, skall kompletterande kontrolltestning utföras i enlighet med riktlinjerna från gemenskapens referenslaboratorium.

Om någon av kontrollundersökningarna ger positivt resultat skall djuret betraktas som ett positivt fall av TSE.”

c) Punkt 3.2 c ii tredje stycket skall ersättas med följande:

”Ytterligare testning av positiva TSE-prover som påvisats i smittade flockar på samma anläggning skall utföras på åtminstone de två första positiva fallen av TSE som påvisas varje år efter indexfallet.”
